

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe, które w celu promowania dostępu osób młodszych do zatrudnienia zezwalają pracodawcy na zwolnienie pracowników, którzy nabyli prawa emerytalne, w sytuacji gdy w przypadku kobiet wiek, z którym wiąże się nabycie takich praw, jest o pięć lat niższy niż w przypadku mężczyzn, stanowi dyskryminację bezpośrednią ze względu na płeć, która została zakazana we wspomnianej dyrektywie.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-48/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami dyrektywy)

(2011/C 13/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Alcover San Pedro, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Instalacje mogące mieć wpływ na emisję do powietrza, środowiska wodnego lub gleby oraz na zanieczyszczenie — Warunki udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji

Sentencja

1) Nie podejmując niezbędnych środków w celu zagwarantowania, że właściwe władze zapewnią, poprzez udzielenie pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli lub, w odpowiednim przypadku, poprzez uaktualnienie pozwoleń na istniejące instalacje, aby najpóźniej do dnia 30 października 2007 r., instalacje te były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, z zastrzeżeniem innych szczególnych przepisów prawa Unii, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 5 ust. 1 omawianej dyrektywy.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.04.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Stuttgart — Niemcy) — Bianca Purrucker przeciwko Guillermo Vallésowi Pérezowi

(Sprawa C-296/10) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Zawisłość sporu — Powództwo co do istoty dotyczące prawa do pieczy nad dzieckiem oraz wniosek o zastosowanie środka tymczasowego dotyczący prawa do pieczy nad tym samym dzieckiem)

(2011/C 13/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Purrucker

Strona pozwana: Guillermo Vallés Pérez

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Stuttgart — Wykładnia art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz. U. L 388, s. 1) — Właściwość sądu państwa członkowskiego do wydania rozstrzygnięcia co do istoty w przedmiocie skargi dotyczącej prawa do pieczy nad dzieckiem, którego miejsce zwykłego pobytu znajduje się w tym państwie, jeżeli do sądu innego państwa członkowskiego wniesiono uprzednio wniosek o zastosowanie środka tymczasowego dotyczący tych samych stron postępowania i prawa do pieczy nad tym samym dzieckiem — Pojęcie „sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek”

Sentencja

Przepisy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 nie znajdują zastosowania, jeżeli do sądu państwa członkowskiego, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek w celu uzyskania środków dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, zwrócono się jedynie o zastosowanie środków tymczasowych w rozumieniu art. 20 tego rozporządzenia, a do sądu innego państwa członkowskiego, który jest właściwy do rozpoznania sprawy co do istoty w rozumieniu tegoż rozporządzenia, zwrócono się później o zastosowanie takich samych środków, niezależnie od tego, czy mają one mieć charakter tymczasowy lub ostateczny.